

hverver i Communen, og sørge for, at den deraf erholder sin Afgift; men dette betinger atter: Dptagelsen af en Række Bestemmelser, som kun høre hjemme i Contingentsystemet (Forslagets §§ 8 og 9), og dermed Dptagelsen af, hvad der netop er et af ovennævnte Procentsystems Fortrin, dets store Simplicitet baade med Hensyn til at finde de Skattepligtige og til Beregningen af deres Indkomst, og endvidere Dptagelsen af den Fordel ved Procentsystemet, at hver af de Skattepligtige kun har med een Egningscommission at gjøre, og at der ikke opstaaer enten Mellemlæggelser eller Stridspunkter mellem Communerne indbyrdes. Tøies nu hertil, at Flertallet har anseet det for stemmende med det foreslaaede System for Skatteansættelsen, at Interessentkaber og Stiftelser betragtes som skattepligtige Personer, og derigjennem har bragt et Hovedtræk af et tredje, meget forskjelligt System for Indkomstskatten ind i Lovforslaget, troer jeg ikke, at det af Nogen, der nøiere gjenomtænker det hele af Flertallet fremsatte Forslag, vil kunne nægtes, at dette Forslag baade i og for sig er altfor indviklet og vil forvolde Skatyderne, Communalbestyrelserne og Finantsbestyrelsen saa stor Uleilighed, Bryderi og Tidsspilde, at dette for Mange vil blive en meget følelig Tilvært i den Byrde, som selve Skatten paalægger dem.

Flertallets Forslag indbefatter en Række af Bestemmelser, sigtende til at yde forøget Beskyttelse imod de skadelige Følger af, at Skatteansættelsen er lagt i Hænderne paa Communalbestyrelserne, uden at Skattepaalæget interesserer Communen som saadan, og disse Bestemmelser maae erkendes at være nødvendige, dersom man vil gjøre sig noget som helst Haab om en retfærdig Skatteansættelse. Jeg troer dog, at adskillige af dem ere forbundne med meget væsentlige Ulemper. Jeg finder saaledes det Forhold, hvori Communalbestyrelserne stilles til en af Finantsministeren valgt Regjeringscommissair, ydmygende for disse og lidet skikket til at fremme den Selvstændighedsaand i Communerne, som det i den nyere Tid har været vor Lovgivnings-Orgave at udvikle. Jeg finder det endvidere ueheldigt, at man er nødt til at paalægge ethvert Medlem af Skattecommissions-

forstanderskaber og af Kjøbstædernes Egningscommissions, at aflægge en særlig, høitidelig Ed paa, at han vil opfylde sine Forpligtelser efter denne Lov. Dette er efter min Anskuelse en Misbrug af Eden, som ikke tilstrækkeligt forsvares ved, at den er nødvendig for Opnaaelsen af visse siffale Formaal. At det, naar Systemet skal gennemføres paa en nogenlunde tilfredsstillende Maade, er nødvendigt at have lønede Regjeringscommissairer og Distriktscommissairer, samt at disse ikke ville kunne lønnes lavere, end Flertallet har tænkt sig, indrømmer jeg. Men jeg maa henlede Opmærksomheden paa, at Udgiften let kan blive en Del større, end Flertallet har tænkt sig. Ifølge Forslaget kan der være indtil 43 Regjeringscommissairer, og i Bederlag til hver af disse kan der ydes indtil 800 Rb., altsaa i det Hele som Maximum . . . . . 34,400 Rb.

Endvidere kan der være 1 Distriktscommissair for hver Jurisdiktion eller for mindst 5 Landcommuner. Da Landcommunerne Antal udgjør over 1,000, er Finantsministeren altsaa bemyndiget til at udnævne indtil 200 Distriktscommissairer; i Bederlag til hver af disse kan ydes indtil 300 Rb., altsaa til samtlige Distriktscommissairer som Maximum . . . 60,000 Rb.

De øvrige Udgifter ved Skatteansættelsen anslaaer jeg efter en lav Beregning til omtrent 30,000 Rb., og det vil heraf sees, at Forslaget bemyndiger Regjeringen til en Udgift af over 120,000 Rb. aarlig, hvilket er mere, end hvad hele det øvrige direkte Skatteoppebørselsvæsen koster Landet.

Jeg er ikke af den Mening, at en saadan Udgift vilde være forkastelig. Jeg anseer den endog for nødvendig, naar man vil benytte Procentsystemet med nogen Udbygning til, at dets Gjennemførelse skal kunne lykkes; men jeg finder, at, dersom man vil gaae til en saadan Udgift, kunde man spare Communerne for den meget bebyrdende og lidet opmuntrende Medvirkning ved Skatteansættelsen, som man har tiltænkt dem. Thi for en Sum af den nævnte Størrelse vilde man kunne indrette en meget tilfredsstillende Skatteansættelse efter Procentsystemet igjennem lønede Bestillingsmænd alene, og man vilde saaledes kunne fritage Communalbestyrelserne for al den Uleilighed, det Bry-